

Jarosław Radkiewicz, Klemens Macewicz, Sylwia Wuszkan

Siołkowice Stare, pow. Opole

Informator Archeologiczny : badania 6, 107-108

1972

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

tarzysko wschodniowielkopolskiej grupy
kultury łużyckiej młodszego okresu hal-
szackiego.

Przebadano dalszą część cmentarzyska o powierzchni 100 m², odkrywając 6 grobów ciałopalnych położonych na głębokości 20-55cm. Tym samym liczba grobów odkrytych na cmentarzysku w Siemiechowie wzrosła do 52. Stosunek grobów popielnicowych do jamowych ma się jak 5:1. Jeden z grobów popielnicowych, w dużej obstawie kamiennej zawierał dwie popielnice; pozostałe po jednej. Grób jamowy znajdował się pod brukiem. Jama grobowa, w porównaniu z odkrytymi w ubiegłych sezonach, odznaczała się dużymi rozmiarami /120 x 150 cm/. Wypełnisko jej stanowiła w części północnej smolistoczarna ziemia z bardzo drobno przepalonymi kośćmi ludzkimi i fragmentami ceramiki. Wewnątrz jamy znaleziono 3 czerpaki gliniane oraz stopione przedmioty brązowe.

2 groby popielnicowe nie posiadały obstawy kamiennej, w przeciwieństwie do trzech pozostałych. W jednym z grobów bez obstawy, popielnica wraz z przystawkami nakryta była dużą misą. W grobach, obok ceramiki znaleziono m.in. naszyjnik ze spiralnie skręconego drutu brązowego, oraz liczne fragmenty stopionych przedmiotów brązowych i żelaznych.

W wyniku wykopalisk uchwycono zachodnią granicę cmentarzyska.

Przewidziana jest kontynuacja badań.

SIÓLKOWICE STARE, pow., Opole

Konserwator Zabytków

Archeologicznych w Opolu

Badania prowadził mgr Jarosław Radkiewicz
/autor sprawozdania/ przy współudziale mgr
Klemensa Macewicza i mgr Sylwii Wuszkán,
Piąty sezon badań, Osada kultury łużyckiej
z końca epoki brązu i początku epoki żelaza.

Jednodniowa akcja ratownicza prowadzona była na odcinku przygotowanym do eksploatacji piasku. W trakcie badań odkryto i wyeksplorowano 3 jamy. Najciekawszą w dotychczasowych badaniach była jama nr 21. Pod humusem na głębokości 30 cm rysowała się jako protokątna plama z zaokrąglonymi narożnikami o zachowanych wymiarach 50-90 cm. W środkowej części wypełniaka na głębokości około 55 - 60 cm natrafiono na nieckowate skupisko grobościennych, chropowatych fragmentów naczyń zasobowego. Dno jamy wyłożono dużymi fragmentami naczyń na piaszczystym calcu i spaleniznie. W dolnej części jama rozszerza się w kierunku

wschodnim. W przekroju posiadał kształt trapezowaty. Określić ją można jako jamę zasobową dobrze zachowaną.

STARA GÓRA, pow. Góra

Konserwator Zabytków
Archeologicznych
we Wrocławiu

Badania prowadził mgr A. Starzyński,
Finansował WKZ we Wrocławiu, Drugi
sezon badań. Cmentarzysko kultury
łużyckiej z okresu Hallstatt C.

W czasie robót ziemnych w ogrodzie ob. M. Boguckiego, odkryto groby kultury łużyckiej. W październiku 1972 r. przeprowadzono ratownicze badania wykopaliskowe. Przebadano obszar o powierzchni 1 ara. Zbadano 9 grobów / numery od 13 do 22/ ciałopalnych. Zalegały one na głębokości do 0,65 m. Inwentarz grobowy stanowiły wyroby ceramiczne, występujące w ilości od 2 do 32 sztuk w grobie.

Planowana jest kontynuacja badań ratowniczych.

STOBNICA-TRZYMORGI, pow. Piotrków Tryb.

Stanowisko 2

patrz epoka brązu

STRACHÓW, pow. Wrocław

patrz neolit

STRZYŻEW, pow. Sochaczew

patrz okres wpływów rzymskich

SZCZECIN-NIEMIERZYN

patrz epoka brązu

ŚWIBIE, pow. Gliwice

Muzeum w Gliwicach

Stanowisko 16

Badania prowadziła mgr Halina Wojciechowska,
Finansowało Muzeum w Gliwicach, korzystano
z Miejskiego Funduszu Rozwoju Kultury w Gliwicach. Dziesiąty sezon wykopaliskowy. Cmentarzysko grupy górnośląsko-małopolskiej kultury łużyckiej z okresu halsztackiego.

Badania objęto centralną i zachodnią część stanowiska, położonego na piaszczystej wydmie porośniętej lasem sosnowym. Obiekt znajduje się w odległości 1,5 km na północ od wsi, na skraju lasu, po prawej stronie drogi do leśniczówki.